

**מײַיִ פִּינְסָהּ מִשְׁנָהּ הַצּוֹת
סֻוֹטְמָהּ כָּלְגָ:**

תומ' שאנץ (המשך)

שָׁבֵן עֲשָׂה בְּחַדְפָּק וּבְנִזְבָּה בְּוֹנוֹת. מִימָּה מְלָא לִתְּהַמֵּר מִן הַמֶּר כַּיְן דְּנַעֲמָה
סְכָמָן וְמַקְפָּק מִסְלָמָה מִתְּיִלְלָה צְמַרְמָה וְלַכְסָוָה וְעַטְמָה
לְמַרְלָה יְהִי נָמוֹר קְלָחִי מְלָכִי נְמַמָּה דְלִמְמָה הַלְּבָן נְעַמְנָה גְּנַלְלָה
מַפְּקָה מִיכְיָצֵר מִימָות זִים דִין עַל דַוְדָן בְּכָל נְמַנְןָ מְרוּמָה וְבְנָוָה סְוִישָׁה
מַפְּקָה מִיכְיָצֵר מִימָות זִים דִין עַל דַוְדָן בְּכָל נְמַנְןָ מְרוּמָה וְבְנָוָה סְוִישָׁה

למען
ה] (ג

זונה כוונה תרומה
שחררי עשה בה ספק
עקבא ארבעה קראי
לבועל וחד לכהונה
לבעול תלתא קראי
וחומר ורבו ישמעאל
לבועל וחד לתרומה
א לתרומה וכ Cohen
ישראל כי איזטראיך
ה אמר לך מסתברא
ה בעל ובועל מהיים
יימיא דבעל ובועל לית
מילתא דאתיא בכל
קראי אמר רב נידל
דעת לישאל ואין בו
קראי נפקא ¹ והבשר
יאכל ודאי טמא הוא
מא וספק טהור יאכל
בל טהור יאכל בשור
בשר הוא ספק טמא
אללא לאו שמע מינה
אל כן שאין בו דעת
דיל אמר רב ואיזטראיך
דריך הוה אמיןיא בין
שות הרבים איזטראיך
וטמתה הוה אמיןיא עד
יע צרכיא: בו ביום
לי חיש ב': ומאהר אמר
מר רב יהודה אמר
מדין קל וחומר יש
סמותר בחולין פוסל
פסול בחולין אין דין
וממה איכא למperfיך
אב התומאה תהי
גאנבל

ת. 1
טמא
והבָּרְאָמָן

ת. 1
טמא
והבָּרְאָמָן

מיטר דרב אוק וליכ אסיו